

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: **PaedDr. A. S.**, *zastúpenej JUDr. M K.*, *advokátom*, proti žalovanému: **Štátna školská inšpekcia, vedúca služobného úradu**, *právne zastúpenému JUDr. P. P.*, *advokátom*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 2. apríla 2008 č. A/2008/001037/00082, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. novembra 2008 č. k. 1 S 21/2008-58, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. novembra 2008, č. k. 1 S 21/2008-58 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 25. novembra 2008 č. k. 1 S 21/2008-58, zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného z 2. apríla 2008 č. A/2008/001037/00082, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie z 15. januára 2008 č. A/2008/000202/00040, ktorým bola žalobkyňa odvolaná zo štátnozamestnaneckého miesta hlavného radcu – školského inšpektora pre materské školy z dôvodov uvedených v § 40 ods. 3 a § 126 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia (ďalej len „zákon o štátnej službe“).

Po preskúmaní predmetného rozhodnutia ako aj postupu správneho orgánu dospel krajský súd k záveru, že tieto sú vecne správne a v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobkyňa bola štátnou zamestnankyňou Štátnej školskej inšpekcie, Školské inšpekčné centrum P., vysunuté pracovisko H. Zo záznamov o služobnom hodnotení žalobkyne za roky 2006 a 2007 z 25. januára 2007 a 20. decembra 2007 vyplýva, že žalobkyňa v oboch prípadoch nevykazovala požadované výsledky pri vykonávaní štátnej služby a bodová hodnota bola určená č. 0.

Obidva záznamy o služobných hodnoteniach žalobkyňa prevzala, k obidvom sa bez bližšej špecifikácie vyjadrila, že s týmito nesúhlasí, ani v jednom prípade nenapadla postup predstaveného pri služobnom hodnotení sťažnosťou, ako jej to umožňuje § 50 a § 52 zákona o štátnej službe.

Preto podľa názoru krajského súdu žalovaný postupoval správne, keď podľa § 40 ods. 3 zákona o štátnej službe skončil štátnozamestnanecký pomer so žalobkyňou, ktorá v dvoch bezprostredne po sebe nasledujúcich služobných hodnoteniach nevykazovala požadované výsledky.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie žalobkyňa a žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil, resp. zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného. Poukázala na to, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil. Nesprávne právne posúdenie veci podľa názoru žalobkyne spočíva v tom, že krajský súd nesprávne poukazoval na to, že nevyužila zákonnú možnosť podania sťažnosti proti služobným hodnoteniam, nakoľko podľa jej názoru žalovaný mal vydať o služobnom hodnotení najprv rozhodnutie, tak ako tomu bolo v prípade jej služobného hodnotenia za rok 2005, voči ktorému by mala možnosť podať odvolanie. Takéto rozhodnutie však žalovaný nevydal. Tiež poukázala na to, že od nástupu do štátnej služby si svoje povinnosti riadne plnila, podľa hodnotenia za rok 2005 vykazovala uspokojivé výsledky a preto nie je možné, aby za obdobie dvoch rokov sa stala úplne neschopnou na výkon štátnej služby na predmetnom úseku.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril podaním z 5. marca 2009, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné

vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31. marca 2010 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 39 ods. 1 písm. a) zákona o štátnej službe štátnozamestnanecký pomer, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 až 3,

Podľa § 40 ods. 3 služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer so štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe alebo nominovanej štátnej službe odvolaním, ak štátny zamestnanec podľa záverov v dvoch bezprostredne po sebe nasledujúcich služobných hodnoteniach nevykazuje požadované výsledky v štátnej službe. Služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer s odvolaným vedúcim úradu podľa § 10 ods. 11 písm. a) alebo s predstaveným podľa § 31 ods. 1 písm. b), ak tento nevykazuje požadované výsledky v štátnej službe podľa záveru služobného hodnotenia.

Podľa § 50 ods. 1 štátny zamestnanec môže podať vo veciach vykonávania štátnej služby sťažnosť, ak predpokladá, že jeho práva podľa tohto zákona, ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov a služobných predpisov sú alebo boli vo veciach vykonávania štátnej služby porušené; to neplatí, ak boli práva porušené rozhodnutím podľa tohto zákona a je možné proti nemu podať opravný prostriedok; v takom prípade sa podanie neposudzuje ako sťažnosť.

Podľa ods. 2 štátny zamestnanec podáva sťažnosť písomne a doručí ju služobnému úradu.

Podľa § 52 ods. 1 písm. g), štátny zamestnanec má právo podávať sťažnosti vo veciach vykonávania štátnej služby služobnému úradu.

Podľa § 125 ods. 1 konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa ods. 2 na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 126 orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni je vedúci úradu vo veciach vymenovania do štátnej služby a vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa § 245 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu, na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť, že v danom prípade nebol žalovaný povinný vydať rozhodnutie o služobnom hodnotení. Tento postup upravoval § 125 a § 126 zákona o štátnej službe v znení účinnom do 31. mája 2006, kedy z § 126 písm. c) vyplývala povinnosť žalovaného rozhodovať aj vo veciach služobného hodnotenia.

Novelou tohto ustanovenia – zákonom č. 231/2006 Z. z. bolo explicitne ustanovené, že konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Preto pokiaľ žalobkyňa v odvolaní uvádza, že čakala na vydanie rozhodnutia o služobnom hodnotení, tak ako toto bolo vyhotovené a jej doručené pri hodnotení za rok 2005 (rozhodnutie z 26. januára 2006), odvolací súd poukazuje na to, že od 1. júna 2006 takýto postup zákon neumožňoval.

Naopak, umožňoval využitie inštitútu sťažnosti, ktorú však žalobkyňa proti služobným hodnoteniam za roky 2006 a 2007 ani v jednom prípade nepodala, a preto keďže služobné hodnotenia boli záväzné pre žalovaného pri vydávaní napadnutého rozhodnutia, nemohli byť v tomto štádiu konania s poukazom na § 245 ods. 1 OSP predmetom súdneho prieskumu.

Navyše, žalobkyňa v odvolaní ani v žalobe, ani v samotnom odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, okrem všeobecných tvrdení o neobjektívnosti služobných hodnotení za roky 2006 a 2007 nešpecifikovala, v ktorých častiach, v akom rozsahu a z akých dôvodov považuje predmetné služobné hodnotenia za nesprávne.

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku krajského súdu, že z formuláru služobného hodnotenia žalobkyne jasne vyplýva, ktoré hľadiská výkonu jej štátnej služby a s akým výsledkom boli hodnotené a preto ani námietky žalobkyne o nedodržaní procesného postupu žalovaným, resp. o nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného nepovažoval za opodstatnené.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia

krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalobkyne.

Skutočnosti, ktorými žalobkyňa v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobkyňa namietala už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobkyne nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Prešove, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta a § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobkyňa v konaní nebola úspešná, a žalovanému náhrada trov konania podľa § 250k OSP neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. marca 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová